

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd v Slovenskej republiky ako odvolací disciplinárny súd 2 Dso, v senáte zloženom z predsedu odvolacieho disciplinárneho senátu 2 Dso JUDr. Ladislava Tomčovčíka a členov senátu JUDr. Igora Králiku, JUDr. Jozefa Kolcuna, JUDr. Dany Kálnayovej a Mgr. Fedora Benku, v disciplinárnej veci vedenej proti **Ing. JUDr. M. G., PhD.**, sudcovi a predsedovi senátu N., na neverejnom zasadnutí dňa 31. októbra 2011 o námietke zaujatosti vznesenej Ing. JUDr. M. G., PhD. proti JUDr. J. U., predsedníčke odvolacieho disciplinárneho senátu 1 Dso, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 121 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov JUDr. J. U., predsedníčka odvolacieho disciplinárneho senátu 1 Dso **n i e j e v y l ú č e n á** z vykonávania úkonov disciplinárneho konania v disciplinárnej veci vedenej proti sudcovi Ing. JUDr. M. G., PhD. na Najvyššom súde Slovenskej republiky ako odvolacom disciplinárnom súde pod sp. zn. 1 Dso 4/2011.

O d ô v o d n e n i e

Na Najvyšší súd Slovenskej republiky ako Disciplinárny súd Slovenskej republiky bol vo veci 1 Ds 1/2010 dňa 18. januára 2010 predsedom N. v Bratislave JUDr. Š. H. podaný návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudcovi a predsedovi senátu N. Ing. JUDr. M. G., PhD. pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

začiatkom septembra 2009, najneskôr pred 8. septembrom 2009, ako sudca a predseda senátu N. a zároveň ako člen Sudcovskej rady pri N., bez náležitého overenia platnej právnej úpravy o ochrane zdravých životných podmienok a zdravých pracovných podmienok (Zákon

č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia v znení neskorších predpisov), neopodstatnene, bez odborných znalostí požiadal osobným listom Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Bratislava, o preverenie pracovných podmienok sudcov a pracovníkov súdu na N. napriek tomu, že oslovený úrad nie je na preverenie uvedených skutočností vecne príslušným, čo v podstatnej miere ovplyvnilo vážnosť funkcie sudcu a predsedu senátu a tým aj odbornú povesť a vážnosť najvyššieho súdneho orgánu Slovenskej republiky.

Sudca Ing. JUDr. M. G., PhD. tým zavinene nesplnil povinnosti sudcu uložené v § 30 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, lebo si nesplnil povinnosť prehlbovať si svoje odborné vedomosti, pričom vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania a mieru zavinenia sudcu je jeho škodlivosť zvýšená.

Za spomínané závažné disciplinárne previnenie predseda N. navrhol uznať Ing. JUDr. M. G., PhD. vinným zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov a uložiť mu disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. a/ citovaného zákona, a síce preloženie na súd nižšieho stupňa.

Písomným podaním z 5. augusta 2010, č. KP 13/2010, predseda N. modifikoval návrh na uloženie disciplinárneho opatrenia Ing. JUDr. M. G., PhD. tak, že navrhol uložiť mu disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. c/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a síce odvolanie z funkcie sudcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako prvostupňový Disciplinárny súd Slovenskej republiky rozhodnutím z 13. júla 2011, sp. zn. Dn 3/2011, na základe námietky zaujatosti sudcu Ing. JUDr. M. G., PhD., podľa § 121 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, JUDr. R. J., predsedníčku prvostupňového disciplinárneho senátu 1 Ds, nevylúčil z prejednávania a rozhodnutia disciplinárnej veci vedenej proti sudcovi a predsedovi senátu N. Ing. JUDr. M. G., PhD., na

Najvyššom súde Slovenskej republiky ako prvostupňovom disciplinárnom súde pod sp. zn. 1 Ds 1/2010.

Sudca Ing. JUDr. M. G., PhD. písomným podaním z 1. augusta 2011, doručeným do podateľne Disciplinárneho súdu Slovenskej republiky 2. augusta 2011, podal proti vyššie uvedenému prvostupňovému rozhodnutiu odvolanie.

V IV. bode odvolania, lebo len tento bod sa týka tohto rozhodovania, Ing. JUDr. M. G., PhD. uviedol, že pre prípad, ak by toto jeho odvolanie bolo pridelené na prejednanie a rozhodnutie do senátu 1 Dso, namieta jeho predsedníčku JUDr. J. U.

Odôvodnil to tým, že dňa 30. apríla 2010 mu bol doručený pokynový lístok predsedu N., adresovaný JUDr. M. ako predsedovi Sudcovskej rady N., aby „zariadil potrebné“ v termíne „ihneď“ s pripojeným listom JUDr. J. U., sudkyne Krajského súdu v Trnave, zo dňa 27. apríla 2010, ktorý bol daný na vedomie Krajskému súdu v Trnave (bez uvedenia konkrétnych adresátov). V uvedenom liste menovaná sudkyňa Krajského súdu v Trnave vyslovila názor, „že pokiaľ má uchádzač o voľné miesto sudcu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spĺňať podmienky, že nie je proti nemu vedené disciplinárne konanie, mal by takúto podmienku spĺňať aj každý člen výberovej komisie. Podľa mojich vedomostí Ing. JUDr. M. G., PhD., túto podmienku nespĺňa, keďže je proti nemu vedené disciplinárne konanie, ktoré doposiaľ nie je ukončené.“

K uvedenému odvolateľ vyslovil názor, že prostredníctvom svojho stanoviska z 30. apríla 2010 bol nútený vysloviť na svoju obranu kritické vyjadrenie na adresu menovanej uchádzačky o funkciu sudcu na Najvyššom súde Slovenskej republiky, a to, že

- JUDr. U. ako pisateľka listu nerešpektovala medzinárodne uznávanú zásadu prezumpcie neviny uplatniteľnú aj v disciplinárnom správnom trestaní,

- JUDr. U. ako pisateľka listu navrhuje, a to v spolupráci s JUDr. H., priamo mi odňať právo člena Sudcovskej rady byť vybraný za člena výberovej komisie, pričom ani zo zákona č. 385/2000 Z. z., resp. zákona č. 757/2004 Z. z. jej takéto, ako uchádzačovi vo výberovom

konaní, oprávnenie nevyplýva, resp. ani so začatím disciplinárneho konania proti členovi Sudcovskej rady právny poriadok principiálne žiadne právne následky nespája,

- JUDr. U. ako pisateľka listu vyslovuje bezprecedentný názor, že je oprávnená, resp. v spolupráci s predsedom najvyššieho súdu má právo revíznym spôsobom zasahovať do vzťahu medzi členom a sudcovskou radou, pričom právo spochybňovať zákonnosť výberového konania, ak jej vôbec vznikne, by mohla uplatniť celkom iným spôsobom až po splnení zákonných podmienok, čo však ako sudkyňa v správnej agende, by mala vedieť,

- JUDr. U. svoj list adresovala priamo predsedovi najvyššieho súdu, ktorý začal voči mne disciplinárne konanie, a nerešpektovala možnú existenciu pochybností o nezaujatosti predsedu súdu pri vybavovaní jej žiadosti voči mojej osobe (viď všeobecne formulovaný pokyn – petit: „zariadiť potrebné“ v termíne „ihneď“),

- JUDr. U. mala svoj list vyjadrením, že nie som vhodným členom výberovej komisie, dať na vedomie neurčitému okruhu ďalších subjektov (viď formulácia „Krajský súd“), ktoré nie sú oprávnené sa s touto jej žiadosťou zaoberať.

Záverom tohto bodu odvolateľ konštatoval, že uvedené kritické vyjadrenie na adresu sudkyne je v zmysle nedávnej a hore citovanej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 257/2011-12, dôvodom na vylúčenie konajúceho sudcu.

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že ostatné body odvolania disciplinárne stíhaného sudcu (body I., II., III. a V.) tu súd nerozoberá, lebo sa tohto rozhodovania netýkajú.

Predsedníčka odvolacieho disciplinárneho senátu 1 Dso JUDr. J. U. vo svojom vyjadrení z 5. septembra 2011 k vznesenej námietke zaujatosti sudcom a predsedom senátu N. Ing. JUDr. M. G., PhD. uviedla, že vo veci sa necíti byť subjektívne zaujatá. K disciplinárne stíhanému sudcovi nemá žiaden vzťah a nie je žiadnym spôsobom zainteresovaná na výsledku prejednávanej disciplinárnej veci, napriek tomu, že skutočnosti, ktoré menovaný sudca uvádza, sa stali. Pre úplné objasnenie skutočností priložila jej list adresovaný JUDr. Š. H., predsedovi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. apríla 2010. V ňom žiadala o výmenu člena výberovej komisie Ing. JUDr. M. G., PhD., pretože podľa nej menovaný nespĺňal podmienku, že sa proti nemu nevedie disciplinárne konanie, čo jej bolo Sudcovskou radou pri N. vyhovené a za člena výberovej komisie namiesto neho

bol menovaný JUDr. I. R. Napriek týmto skutočnostiam záverom uviedla, že sa voči nemu necíti byť subjektívne zaujatá. Pripustila však, že sudca Ing. JUDr. M. G., PhD. je jej kolegom v správnom kolégiu a môže subjektívne pociťovať nedôveru a nepriateľský vzťah voči jej osobe a navonok by sa mohlo javiť, že by nemusela byť nestranná. Nemá preto námietky proti jej vylúčeniu z prejednávania a rozhodovania v disciplinárnej veci vedenej proti Ing. JUDr. M. G., PhD.

Podľa § 121 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak nastanú okolnosti, ktoré môžu zakladať dôvod zaujatosti predsedu disciplinárneho senátu alebo jeho členov, môže ten, koho sa konanie týka, namietať ich zaujatosť.

Podľa ods. 2 vyššie cit. ustanovenia, o zaujatosti rozhodne iný disciplinárny senát rovnakého stupňa.

Podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, má každý právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Pri posudzovaní nestrannosti tribunálu bol prijatý dvojaký prístup. Subjektívna nestrannosť spočíva v tom, či jeho členovia nie sú osobne zaujatí. Objektívna nestrannosť zase v tom, či objektívne existuje dostatočná formálna nestrannosť alebo či sú záruky nestrannosti v danej situácii v stave vylúčiť akúkoľvek odôvodnenú pochybnosť o tejto otázke.

Pokiaľ ide o druhý prístup, súd do určitej miery vychádza zo zásady, že spravodlivosť musí byť nielen vykonaná, ale musí byť aj vidieť, že bola vykonaná. Súdy musia byť nestranné v očiach verejnosti, osobitne v očiach obvineného, a preto sa sudca musí vzdať rozhodovania vo veci, ak vo vzťahu k nemu existuje legitímny dôvod na vznik pochybnosti o jeho nestrannosti.

Podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku ako osobitného predpisu, ktorý sa vzťahuje na disciplinárne konanie, ak citovaný zákon neustanovuje inak, z vykonávania úkonov

trestného konania je vylúčený sudca, u ktorého možno mať pochybnosť o jeho nezaujatosti pre pomer k osobám, ktorých sa úkon dotýka.

Senát rozhodujúci o námietke zaujatosti disciplinárne stíhaného sudcu nezistil konkrétne skutočnosti, odôvodňujúce pochybnosť o nezaujatosti predsedníčky odvolacieho disciplinárneho senátu 1 Dso JUDr. J. U. vo vzťahu k prejednáwanej disciplinárnej veci, ktoré by odôvodňovali záver o jej vylúčení z vykonávania úkonov v tomto konaní. Námietka zaujatosti neobsahuje také okolnosti, ktoré sú spôsobilé vyvolať pochybnosti o jej objektívnosti a nestrannosti. Predsedníčka odvolacieho disciplinárneho senátu 1 Dso JUDr. J. U. sa písomne vyjadrila, že sa necíti byť zaujatá a takéto jej vyjadrenie nevyvoláva žiadne pochybnosti, a teda jej subjektívna zaujatosť je vylúčená.

Pokiaľ ide o otázku objektívnej zaujatosti, rozhodujúci senát k tomu uvádza, že žiadnym spôsobom nebolo preukázané „značné vzájomné prepojenie“ (okrem možno kolegiálneho, žiadne iné, napr. priateľské alebo nepriateľské), medzi JUDr. J. U. a disciplinárne stíhaným sudcom Ing. JUDr. M. G., PhD. Vyjadrenie JUDr. J. U. pred výberovým konaním na adresu Ing. JUDr. M. G., PhD. bolo len vyjadrením jej názoru a ona tým nijakým spôsobom nespochybnila uznávanú zásadu prezumpcie nevinu. Bolo totiž na rozhodnutí predsedu Sudcovskej rady pri Najvyššom súde Slovenskej republiky, aby namiesto Ing. JUDr. M. G., PhD. navrhol do výberovej komisie iného sudcu, hoci údajne aj na podnet predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. Š. H. Že nakoniec došlo k odvolaniu Ing. JUDr. M. G., PhD. a na miesto neho k vymenovaniu iného sudcu, JUDr. I. R., súd nemá za preukázané, že by to JUDr. J. U. ovplyvnila a naopak je názoru, že to ovplyvniť ani nemohla. Súd pri riešení otázky objektívnej zaujatosti nevidí právny problém ani v tom, že predsedníčka odvolacieho disciplinárneho senátu 1 Dso JUDr. J. U. a disciplinárne stíhaný sudca Ing. JUDr. M. G., PhD. patria do jedného kolégia, a síce správneho kolégia N. Už vyššie uviedol, že žiadnym spôsobom nebolo preukázané ich značné vzájomné prepojenie, nanajvýš možno kolegiálne. Túto skutočnosť nakoniec disciplinárne stíhaný sudca ani nevytkol.

Na podklade uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací disciplinárny súd dospel k záveru, že subjektívna ani objektívna zaujatosť predsedníčky odvolacieho

disciplinárneho senátu 1 Dso JUDr. J. U. voči disciplinárne stíhanému sudcovi Ing. JUDr. M. G., PhD. nebola žiadnym spôsobom preukázaná a o jej zaujatosti neexistuje žiadna rozumná pochybnosť. V posudzovanom prípade nebola prekročená určitá miera, odôvodňujúca následok straty nestrannosti disciplinárneho súdu v očiach verejnosti, disciplinárne stíhaného súdu alebo existenciu legitímneho dôvodu na vznik pochybností o nestrannosti predsedníčky senátu.

Riadiac sa týmito úvahami odvolací disciplinárny senát 2 Dso ako iný disciplinárny senát rovnakého stupňa rozhodol o nevyhlásení predsedníčky odvolacieho disciplinárneho senátu 1 Dso JUDr. J. U.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ďalší opravný prostriedok nie je príпустný.

V Bratislave 31. októbra 2011

JUDr. Ladislav T o m č o v č í k , v. r.
predseda odvolacieho disciplinárneho senátu

Vypracoval: JUDr. Igor Králik

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Malinková